

Een eeuwig leven

Het slot van de apostolische geloofsbelijdenis: 'Ik geloof (...) de opstanding van het vlees. En een eeuwig leven.' Eeuwenoude woorden die we nog wekelijks horen, zingen of naspreken in ons hart. Woorden die klinken bij een open graf. Ze geven ons troost in tijden van rouw en verdriet. Maar wat betekenen ze eigenlijk precies? Een vaste formulering leidt zo gemakkelijk tot een nietszeggende formule. Opstanding van het vlees, jazeker, maar daar gaan afbraak van het leven en de dood aan vooraf. In *WegWijs* willen we hierover nadenken. Het is een moeilijk en gevoelig onderwerp. Maar dat gaan we niet uit de weg.

Hoort de dood bij het leven? Ja, in die zin dat we er allemaal mee te maken krijgen. Tenzij Christus eerder terugkomt, zullen wij allemaal sterven. Dat hoort bij het leven dat gebroken is door de zonde. De dood is onze laatste vijand, zegt Paulus. En wij zeggen het hem na als de achteruitgang van lichaam en geest werkelijkheid worden, in ons leven of dat van onze naasten. Wij moeten nadenken over het levenseinde. Met de huidige medische wetenschap is er een grote verantwoordelijkheid meegekomen voor ons handelen. Het uitzicht op een eeuwig leven is daarin vaak ver te zoeken.

Wij mogen weten dat Christus de dood heeft overwonnen. Het perspectief van een leven over de dood heen, komt door Hem tot volle klaarheid. Deze zekerheid kan ons behoeden voor een al te krampachtig vasthouden aan dit aardse bestaan. Als Jezus Christus onze dagelijkse vreugde is, dan zien wij er ook naar uit om bij Hem te zijn en te delen in zijn eeuwige glorie.

In die verwachting is deze *WegWijs* geschreven. In diezelfde verwachting mag je hem lezen en bespreken. 'Wij verwachten de opstanding van de doden en het leven van de komende eeuw. Amen.'

Katrien Janssens-Salomons, voorzitter Bijbelstudiebond